

ÎNCHEIERE

7 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Luiza Gafton

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către
Serviciul Fiscal de Stat

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Ion Voinițchi
împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău cu privire la anularea
ordinului de demisie, repunerea în funcție, încasarea salariului pentru absența
forțată de la serviciu, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de
judecată

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 9 noiembrie 2017, prin care a
fost respins apelul declarat de către Serviciul Fiscal de Stat și menținută hotărârea
Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 16 martie 2017, prin care acțiunea a fost
admisă parțial

constată:

La 30 ianuarie 2017, Ion Voinițchi a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău cu privire la anularea
ordinului de demisie, repunerea în funcție, încasarea salariului pentru absența
forțată de la serviciu, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de
judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că la 11 august 2014, a fost angajat în funcția
de inspector principal al Secției administrare fiscală 2 a Direcției administrare
fiscală Buiucani.

Menționează că la 29 decembrie 2016, a depus o cerere de demisie, iar la
30 decembrie 2016 a depus cerere cu privire la retragerea cererii de demisie depusă
la 29 decembrie 2016.

Însă, prin scrisoarea Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău
nr. 01-12/15-51-4289 din 30 decembrie 2016, a fost anunțat că deja a fost

demisionat în baza ordinului Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău nr. 767-p din 29 decembrie 2016.

Consideră că eliberarea lui din funcția deținută, în pofida faptului că a depus cerere de demisie, este ilegală.

Cu referire la prevederile art. 65 alin. (1) și (2), 76 din Legea nr. 158 din 4 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public și art. 85 alin. (4) Codul muncii, susține că temeiul de a fi încetat raportul de serviciu a dispărut odată cu depunerea de către el a cererii de retragere a cererii de demisie, care, de altfel, urma să producă efecte juridice după expirarea a 14 zile calendaristice și nicidecum în ziua depunerii cererii de demisie.

Indică că contrar prevederilor legale, ordinul cu privire la încetarea raporturilor de serviciu prin demisie, a fost emis la aceeași dată cu cererea lui de demisie, ceea ce confirmă că a fost concediat la data de 29 decembrie 2016, fără respectarea curgerii termenului de 14 zile prevăzut de lege.

Relevă că pentru a soluționa litiul pe cale extrajudiciară, la data de 18 ianuarie 2017 a depus o cerere prealabilă către Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău cu privire la anularea ordinului de demisie, ca fiind ilegal, însă aceasta a rămas fără răspuns.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 166, 167 CPC, 65, 76 din Legea nr. 158 din 4 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, art. 85, 90, 330 Codul muncii.

Solicită admiterea acțiunii, anularea ordinului de demisie nr. 767-p din 29 decembrie 2016 emis de Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, repunerea în funcția deținută până la demisie, încasarea din contul Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău în beneficiul lui a salariului pentru absența forțată de la serviciu pentru perioada 29 decembrie 2016 și până la emiterea unei hotărâri definitive și irevocabile, reieșind din salariu lunar de 3600 lei, a prejudiciului moral în mărime de un salariu mediu, ce constituie suma de 3600 lei și a cheltuielilor de judecată.

La 28 februarie 2017, Ion Voinițchi a depus o cerere suplimentară la cererea de chemare în judecată, invocând că la 30 decembrie 2016 a beneficiat de dreptul său prevăzut de art. 85 alin. (1) Codul muncii și a înregistrat în cancelaria Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău cererea privind retragerea cererii de demisie.

Cu referire la prevederile art. 85 alin. (5) Codul muncii, susține că nu a încetat lucrul de fapt, s-a prezentat la serviciu și la data de 30 decembrie 2016, unde s-a aflat până la orele 12:00, fapt ce poate fi confirmat de colegii săi, iar apoi, ținând cont de faptul că s-a simțit rău, a fost nevoit să se adreseze la medic.

Susține că un argument ce confirmă faptul că Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău nu a emis ordinul de demisie la data de 29 decembrie 2016, este că Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău contrar prevederilor art. 85 alin. (3) Codul muncii, nu a efectuat achitarea deplină a drepturilor salariale ce i se cuvin lui și nu a eliberat carnetul de muncă și alte documente legate de activitatea acestuia în unitate.

Consideră că în susținerea argumentului dat servește și faptul că scrisoarea Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău nr. 01-12/15-51-4289 din 30 decembrie 2016, prin care i-a fost adus la cunoștință că a fost emis ordinul de demisie și că cererea lui de retragere a cererii de demisie se restituie, nu a fost expediată la data de 29 decembrie 2016 sau 30 decembrie 2016, dar mai târziu, fapt ce se confirmă prin informația obținută pe pagina oficială a ÎS „Poșta Moldovei”, mai mult ca atât salariul pentru luna decembrie a fost transferat la cardul lui salarial abia la 11 ianuarie 2017.

La 16 martie 2017, Ion Voinițchi a depus o cerere de concretizare a pretențiilor din acțiune, solicitând anularea ordinului de demisie nr. 767-p din 29 decembrie 2016 emis de Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, repunerea în funcția deținută anterior, încasarea din contul Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău a salariului mediu pentru absență forțată de la serviciu, reieșind din salariu lunar în sumă de 4664,98 lei și încasarea sumei de 4664,98 lei cu titlu de prejudiciu moral.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 16 martie 2017 acțiunea a fost admisă parțial.

A fost anulat ordinul nr.767-p din 29 decembrie 2016, emis de șeful Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău cu privire la încetarea raporturilor de serviciu ale lui Ion Voinițchi, inspector principal al Secției administrare fiscală 2 a Direcției administrare fiscală Buiucani, începând cu 29 decembrie 2016, ca ilegal.

A fost restabilit Ion Voinițchi în funcția publică de inspector principal al Secției administrare fiscală 2 a Direcției administrare fiscală Buiucani a Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău.

A fost încasat de la Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău în beneficiul lui Ion Voinițchi despăgubirea pentru prejudiciul material cauzat prin privarea de dreptul de a munci, sub formă de salariu, începând cu 30 decembrie 2016 și până la 16 martie 2017, reieșind din salariul mediu lunar în mărime 4664,98 lei.

A fost încasat de la Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău în beneficiul lui Ion Voinițchi despăgubirea pentru prejudiciul moral cauzat în sumă de un salariu mediu lunar, în mărime de 4664,98 lei.

În rest pretențiile lui Ion Voinițchi cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată pentru asistență juridică au fost respinse, ca neîntemeiate.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 9 noiembrie 2017, a fost respins apelul declarat de către Serviciul Fiscal de Stat și menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 16 martie 2017.

La 5 ianuarie 2018, Serviciul Fiscal de Stat a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 9 noiembrie 2017, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, considerându-le ca ilegale și neîntemeiate.

Menționează că instanța de apel a aplicat și interpretat eronat normele de drept material.

Indică că la data de 29 decembrie 2016, de către Ion Voinițchi a fost depusă cererea de demisie prin care a solicitat încetarea raporturilor de serviciu de la data de 29 decembrie 2016, astfel, cererea a fost acceptată în aceeași zi de către șeful Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău și emis ordinul nr. 767-p din 29 decembrie 2016 cu privire la încetarea raporturilor de serviciu prin demisie.

Remarcă că ordinul dat a fost expediat lui Ion Voinițchi la data de 30 decembrie 2016 și care a fost recepționat la data de 17 ianuarie 2017, întrucât Ion Voinițchi a refuzat, la solicitarea funcționarilor din cadrul subdiviziunilor responsabile de resurse umane, să ia cunoștință cu acesta.

Notează că Ion Voinițchi și-a manifestat consimțământul clar de a înceta raporturile de serviciu de la data de 29 decembrie 2016, printr-un acord comun, conducându-se de prevederile art. 63 alin. (1) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158-XVI din 4 iulie 2008 și art. 85 alin. (3¹) Codul muncii și în acest sens, este de opinia recurentul, că ordinul nr. 767-p din 29 decembrie 2016 cu privire la încetarea raporturilor de serviciu prin demisie, este unul legal.

Consideră eronate declarațiile martorilor Seghei Saranciuc, Iurie Ghețu și Cristina Coșanu precum că Ion Voinițchi a fost prezent la serviciu la data de 30 decembrie 2016, deoarece toți trei martori au menționat doar faptul, că dimineața au servit câte o cafea cu Ion Voinițchi, ceea ce nu confirmă prezența lui Ion Voinițchi la serviciu și exercitarea de către acesta a atribuțiilor de serviciu.

Subliniază că potrivit Informației privind evidența timpului de lucru și de calculare a salariului pentru luna decembrie 2016, s-a stabilit absența lui Ion Voinițchi de la serviciu la data de 30 decembrie 2016.

Notează că Tabelul de evidență a timpului de lucru și de calculare a salariului pentru luna decembrie a anului 2016, aprobat prin ordinul Ministerul Finanțelor nr. 216 din 28 decembrie 2015 este ținută în fiecare subdiviziune de către conducătorul acesteia sau o persoană stabilită de conducător, fiind notată zilnic prezența și absența subalternilor.

Evidențiază că potrivit Registrului de evidență a ordinelor cu privire la componența personalului predate Direcției economice și achiziții publice, ordinul Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău nr. 767-p a fost înregistrat la data de 29 decembrie 2016, iar prin scrisoarea Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău nr. 01-12/15-51-4289 din 30 decembrie 2016, ordinul nr. 767-p din 29 decembrie 2016, a fost remis în adresa lui Ion Voinițchi.

Explică că mapa cu ordinul semnat s-a întors de la conducerea Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău la data de 29 decembrie 2016, ora 16:30 și nu s-a reușit expedierea ordinului în aceeași zi, deoarece recepționarea corespondenței se efectuează de către reprezentantul poștei în fiecare zi lucrătoare în intervalul de timp 13:00-16:00.

Astfel, Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău a predat scrisoarea nr. 01-12/15-51-4289 din 30 decembrie 2016, reprezentantului poștei, la data

30 decembrie 2016, fapt confirmat prin actul de predare-primire a trimiterilor poștale pentru francare nr. 247 din 30 decembrie 2016.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 5 ianuarie 2018 împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 9 noiembrie 2017, în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Serviciul Fiscal de Stat nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Serviciul Fiscal de Stat, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Serviciul Fiscal de Stat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Serviciul Fiscal de Stat se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Luiza Gafton